

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 106/2022
07.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца Друштва за трговину и услуге експорт импорт „GOD S.A.“ из Београда, чији су пуномоћници Александар Петровић и Бранислав Глогоњац, адвокати из ..., против тужених Града Београда и Градске општине Стари град, чији је заједнички заступник Градско правобранилаштво Града Београда и Привредног друштва за трговину на велико и мало „Rex Cartorama“ Д.О.О. из Београда, ради утврђења и исељења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Вишег суда у Београду, на седници одржаној 07.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем П 2851/21 од 14.12.2021. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији ради о спору између два привредна субјекта као тужиоца и туженог и тужених општине и града, који се тиче права својине и права коришћења пословног простора и заједничких делова зграде, а који је настао у обављању делатности привредних субјеката, с обзиром на то да они своју делатност обављају везано за пословни простор на коме је право оспорено, због чега сматра да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Београду и на основу члана 17. Закона о парничном поступку и члана 25. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 358/2022 од 18.02.2022. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао да се у конкретној ситуацији ради о спору између тужиоца као привредног субјекта који тражи утврђење права заједничке својине на делу пословног простора локала број 1 у стамбено-пословној згради у улици Кнез Михаилова број 52, површине 167,42 м2 и тужених Града Београда и Градске општине Стари град, правних лица и туженог „Rex Cartorama“, привредног субјекта. Затим, да је према наводима

тужбе, спор настао из чињенице да је тужени Град Београд у Катастру непокретности уписан као власник, а тужена ГО Стари град као корисник предметног пословног простора, који простор се у једном делу налази и у подруму зграде који представља заједничку својину свих власника и посебних делова, док је тужени „Rex Cartorama“ закупац истог пословног простора и да тужилац сматра да су тужени заузели и припојили део заједничких просторија локала број 1, без сагласности осталих власника пословних делова, као и без грађевинске и употребне дозволе, те да су поставили преградни зид, вентилационе цеви и другу опрему на зидове који се налазе у заједничкој својини свих власника посебних делова. Стога, како спор није настао у вези са обављањем делатности привредних субјеката, већ поводом утврђења права заједничке својине и остали тужбени захтеви тужиоца произилазе из захтева да се утврди да је део пословног простора који користе тужени, за које је тужени Град Београд уписан као власник, заправо заједничка својина власника посебних делова зграде у улици Кнез Михаиловој број 52 у Београду, због чега је Виши суд у Београду надлежан за поступање у овом предмету на основу одредбе члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио је да је Привредни суд у Београду стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Тужба је 02.11.2021. године поднета Вишем суду у Београду и у тужби означена вредност предмета спора у износу од 41.000 евра. Предмет тужбеног захтева је утврђење да део пословног простора за који није утврђена делатност, локал број 1 у приземљу и сутерену стамбено-пословне зграде у улици Кнез Михаилова број 52, изграђеној на кат. парцели број 725 КО Стари град, а који део се налази у сутерену (у подруму), површине 167,42 м², целокупан подрумски простор у згради представља заједничку својину тужиоца и других власника посебних делова исте стамбено-пословне зграде, да се наложи Републичком геодетском заводу, Служби за катастар непокретности, да усклади земљишно-књижно стање на основу пресуде, да се тужени са свим лицима и стварима иселе из дела предметног пословног простора, да се утврди да су тужени без правног основа поставили вентилационе цеви и метална врата у подрумским просторијама, поставили на зидове зграде клима уређаје, опрему и тенду, да се обавезу тужени да из подрумске просторије уклоне вентилационе цеви и метална врата и са зидова предметне зграде уклоне клима уређаје, опрему и тенду и солидарно накнаде тужиоцу штету у износу од 41.000 евра у динарској противвредности.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјектата, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Како се ради о спору између тужиоца као привредног субјекта и туженог „Rex Cartorama“ као привредног субјекта, који се налази у односу материјалног супарничарства са туженима Градом Београдом и Градском општином Стари град, то је Привредни суд у Београду стварно надлежан за поступање у овом предмету, на основу цитиране одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Дакле, како је у конкретној ситуацији испуњен субјективни услов за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да се ради о спору између привредних субјеката тужиоца и туженог „Rex Cartorama“, који је у односу материјалног супарничарства са туженим Градом Београдом и Градском општином Стари град, то није неопходно постојање и објективног услова да се ради о спору насталом између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић